

v souzeném případě je, zda žalobkyně utrpěla rozlukou ve skutečnosti určitou konkrétní škodu a zda je následkem rozluky na tom hospodářsky hůře, než na tom byla za manželství. Mylně má proto odvolací soud za to, pokud zcela všeobecně uvádí, že žalobkyně by rozlukou utrpěla jinak škodu, kdyby žalovaným nebyl uspokojen její nárok na zadostiučinění podle § 1266 obč. zák., který spatřuje za jsoucí důvodem po právu již vyslovením rozluky z výhradné viny žalobcovy a zániku nároku na výživné a pokud na tento nárok pohlíží jako na ekvivalent zaniklé povinnosti žalovaného, aby žalobkyni ve smyslu § 91 obč. zák. vyživoval, a to třebaže by se tak za manželství skutečně ani nedálo a třebaž žalobkyně naopak sama vzhledem na větší své příjmy větší částkou na domácnost přispívala. Pro úsudek, vzešla-li žalobkyni rozlukou skutečně nějaká hospodářská újma, a jaká, chybí v důvodech napadeného rozsudku odvolacího soudu vůbec potřebné skutkové zjištění, poněvadž zejména nebylo přihlíženo k námitkám uplatňovaným žalovaným, takže nemůže býti napadený rozsudek s hlediska shora naznačeného spolehlivě přezkoumán.

Čís. 15559.

Soudy nemohou přezkoumávat po stránce věcné disciplinární nálezy vydané proti obecním úředníkům (ustanoveným u obce podle předpisů vl. nař. čís. 113/26 Sb. z. a n.).

Vládní komisař jest oprávněn k vydání propouštěcího nálezu.

(Rozh. ze dne 24. října 1936, Rv I 2090/36.)

Srovnej: Sb. n. s. čís. 2670, 5911, 4690, 6494, 14691.

Žalobce přednesl, že byl zaměstnán u žalované obce ve služebním postavení podle vl. nař. čís. 113/26 Sb. z. a n. a že byl ze služeb obce propuštěn vládním komisařem na základě kusého a zmatečného disciplinárního řízení. Tvrdě proto, že jeho služební poměr nadále trvá, domáhá se na žalované obci zaplacení dlužného služebního platu. P r v ý s o u d žalobu zamítl, o d v o l a c í s o u d jí částečně vyhověl vycházeje z právního názoru, že může disciplinární nález resp. rozhodnutí vládního komisaře učiněné na základě provedeného disciplinárního řízení přezkoumávat i věcně.

N e j v y š š í s o u d nevyhověv dovolání, uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h :

Podle vlastního svého přednesu byl žalobce ustanoven podle vl. nařízení č. 113/26 Sb. z. a n. Proto jest jeho služební poměr posuzovati podle ustanovení tohoto nařízení. Vstoupiv do služeb žalovaného města podle tohoto nařízení podrobil se již tímto vstupem také ustanovením tohoto nařízení, upravujícím řízení při disciplinárních trestech podle

§ 49 cit. nař., a dále i ustanovením o suspensi a o disciplinárním propuštění (§§ 51 a 52 cit. nař.). O tom, co pokládati sluší za dostatečný důvod k propuštění zaměstnance, rozhodují výhradně na základě uvedených ustanovení s hlediska hmotného práva obecní orgány k tomu povolané a jím nadřízené úřady správní, nikoli však soudy. Nález propouštěcí jest totiž pokládati za úkon veřejnoprávní moci, obci příslušející. Takovýmto nálezem je tedy soud vázán při posuzování jeho po stránce hmotné a nelze mu prováděti důkazy o tom, zda žalobce skutečně se prohřešil proti služebním povinnostem. Toliko, pokud jde o stránku formální, lze nález přezkoumati, totiž byly-li zachovány formální náležitosti pro provedení disciplinárního řízení platné (§ 49) (srov. rozh. č. 11895, obdobně i rozh. č. 2630, 5911, 4690 Sb. n. s.). Podle zjištění nižších soudů byl žalobce obeslán k výslechu a byl také po sdělení mu četnického oznámení podrobně o obsahu jeho vyslechnut vyšetřujícím komisařem, podal též svým obhájcem písemné vyjádření o skutcích za vinu mu daných, byli i další svědci slyšeni a podle výsledků celého disciplinárního řízení byl pak nálezem vládního komisaře propuštěn a nález žalobci doručen. Dovolací soud schvaluje právní názor, že slova v § 49, odst. 3 cit. nař. »o ústním jednání se sepiše protokol« naznačují jen, že o výslechu jednotlivých osob za vyšetřování, jež se koná ústně (§ 49, odst. 2 cit. nař.), má býti sepsán protokol. Vládní komisař byl v tomto případě oprávněn k vydání propouštěcího nálezu, ježto šlo jen o opatření běžné správy bez zásahu do majetkového stavu obce a jeho podstaty (obdobně rozh. č. 6494 Sb. n. s.). Je-li tomu tak, stalo se propuštění dovolatele formálně bezvadně a jest proto i soud jím vázán.

Čís. 15560.

K čl. 126 obch. zák.

I bezvýsledná předchozí berní exekuce stačí.

Pokud stačí i vážný pokus o mobilární exekuci.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1936, R I 1183/36.)

P r v ý s o u d povolil vymáhajícímu věřiteli — Československému státu — exekuci zabavením práva, jež povinnému jako veřejnému obchodnímu společníkovi veřejné obchodní společnosti Sch. přísluší, zejména na vydání podílu na jmění společenském v případě zrušení společnosti, vydáním záповědi povinnému, aby se jakéhokoliv nakládání se zabaveným právem zdržela a vydání záповědi veřejné obchodní společnosti Sch., aby povinnému ze zabaveného práva ničeho neplnila. **R e k u r s n í s o u d** k rekursu poddlužníka exekučnímu návrhu nevyhověl. **D ů v o d y:** Podle čl. 119 obch. zák. má společenské jmění v prvé řadě sloužiti k uspokojení věřitelů společnosti a exekuce může býti vedena na podíl dlužníkův teprve tehdy, když byl podán důkaz, že exekuce vedená na soukromé jmění společníkovo zcela aneb částečně zůstala bez-